

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro):
Lovforslaget vil nu blive tilskillet Lands-
tingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag
til Lov om Kvinders kommunale
Valgret.

(Anden Behandling findes i Tidenden
Sp. 1863 ff.).

Der var til denne Behandling intet
Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes til For-
handling.

B. Solm: Det vil muligvis ikke være
undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed,
at jeg og mine Meningsfæller ved 2den
Behandling stemte mod de Ændringsfor-
slag, der da vare stillede til dette Lovfor-
slag. Jeg skal erkende, at det var undgaaet
min Opmærksomhed lige til det sidste Øje-
blik, at der da var stillet Ændringsforslag
til det foreliggende Forslag, og jeg var
derfor for mit Vedkommende ret uforberedt
paa at diskutere disse Ændringsforslag og
derfor ikke i Stand til den Gang at moti-
verer, hvorfor jeg ikke vilde være i Stand
til at stemme for disse Ændringsforslag. Imid-
lertid, jeg saa mig ikke i Stand til at stemme
for Ændringsforslagene, mine Menings-
fæller heller ikke, og vi stemte derfor imod
dem. Vi skyld imidlertid selvfølgerlig det
høje Ting en Redegørelse for, hvorfor vi
stemte imod dem. Vi ere jo i det uheldige
Tilfælde, at vi ikke have været i Stand til
at stille Ændringsforslag til Lovforslaget
ved 3dje Behandling, da vi ikke ere 15 Med-
lemmer; ellers vilde vi selvfølgerlig have
gjort det. — Jeg skal nu sige, hvorfor vi
ikke se os i Stand til at stemme for, at
dette Lovforslag skal gaa til Landstinget i
den Skikkelse, hvori det nu er kommet, efter
at det er blevet ændret ved 2den Behand-
ling. Ærede Medlemmer vilde forhaabentlig
erindre, at ved 1ste Behandling motiverede
en af mine Meningsfæller vort princi-
pale Standpunkt til Kvinders Valg-
ret, og det skal jeg altsaa ikke komme
ind paa. Med Hensyn til de ved 2den

Behandling vedtagne Ændringsforslag og
det ved dem ændrede Lovforslag skal
jeg derimod tillade mig at sige et Par Ord.
Lovforslaget var efter vor Mening allerede
utilfredsstillende i den Skikkelse, hvori det
forelaa fra de ærede Forslagsstillere, men i
den Skikkelse, det nu har, er det ikke alene
utilfredsstillende, men ogsaa farligt i høj
Grad, idet det efter vor Mening indstifter
en hel ny Ret, der bevarer Uretten paa Om-
raader, som vi havde haabet, at det ærede
Tings Medlemmer inden ret længe vilde
have været med til at fjerne.

For det første indeholde jo disse Æn-
dringsforslag, at Kvinder, „hvis Mænd i Løbet
af de sidste 5 Kalenderaar, og medens de
levede i Samliv og Formuefællesskab med
dem, have nydt Understøttelse af Fattig-
væsenet, som ikke er enten estergiven eller til-
bagebetalt“ o. s. v., ikke skulde have Valg-
ret. Jeg haaber, at ærede Medlemmer, som
i sin Tid have været med til Behandlingen
af Alderdomsforsørgelsesloven og senere have
skænket denne Lov i dens videre Udbre-
delse og de Principper, der ere nedlagte i
den, deres Opmærksomhed, ville erkende,
at i hvert Tilfælde en meget stor Del de-
mokratist finde Mænd i vort Land, lige-
gyldig hvilken Retning de maatte tilhøre,
have fundet, at der ved denne Lov skæbde
en Mangel blandt mange, som man nok
kunde ønske at afhjælpe, og det var den, at
Enfer paa en for deres Vedkommende fuld-
stændig uforholdt Maade kunde komme til
at lide under, at de havde haft en daarlig
Mand. Naar denne Mand paa en eller
anden Maade havde forsømt Familielivet og
Familiens Forsørgelse, saaledes at han var
kommen ind under Fattigvæsenet, berøvede
han derved sin Enke i Fremtiden den Alder-
domsforsørgelse, som hun dog som Menne-
ste kunde være berettiget til at faa, naar hun
var 60 Aar. Jeg har hos mange, som ikke
tilhøre det Parti, jeg er Medlem af, mødt
Førstaaelse af, at denne Bestemmelse var
uretfærdig over for de vedkommende Kvinder
derved, at de hele deres Liv igennem skulde
lide under, at de saaledes havde haft
en Forsørgelse, som i sit Liv ikke havde vare-
taget deres Interesser, og at dette maatte
være et af de Punkter, som man i en nær
Fremtid maatte pege paa i Alderdomsfor-
sørgelsesloven og sige: Det maa vi have
fjernet, da det er en Uretfærdighed over for
Kvinderne! Nu foreligger her en Lov om
at udvide Kvinders kommunale Ret. Den
var indskrænket paa en Maade, som
ikke finder mine Meningsfællers og min
Billigelse, men dog var der noget
godt i den, men saa kommer der et